

Кой пита съ това питаніе ?

Твой-тъ *Създателъ*. Той го казва въ *слово-то си*. Едно отъ най главны-тъ намѣренія на това слово е — да тя научи и приготви, за да можешъ да речешъ че наистинж си готовъ. Когато Богъ въ святой-тъ си промыслъ ти праща различни наказанія и милости, тогазъ Той ся старае да тя накара да мыслишь за смърть-тж си. Твой-тъ умъ прави сжщо-то. Всякога, кога позволишь на разумъ-тъ и на съвѣсть-тж си да говорятъ, тѣ силно тя каратъ да внимавашъ въ тойзи важенъ прѣдмѣтъ. Отхвърли отъ умъ-тъ си онѣзи прѣльщенія, съ които свѣтъ-тъ тя привлича и измамва. Махни отъ животъ-тъ си всички-тъ грыжи и наслажденія, ксито прѣчатъ на всякж духовнж мысль. Ако испждишь всякж други мысль, и ако слушашъ що ще ти рече умъ-тъ ти и съвѣсть-та ти, кога не сж заслѣпени, тогава ты ще ся убѣдишь че това питаніе е много важно. То става още по важно, когато си помислишь, че си слабъ и смъртенъ. Нѣма нищо по неизвѣстно отъ число-то на дни-тъ на твоя животъ. Само тѣло-то ти ся свързва съ земж-тж. Колко слабо цвѣте е то ! “Вѣтръ-тъ прѣминува надъ него, и нѣма го.” Днесъ здраво и силно, а утрѣ безъ животъ, студено и пълно съ тлѣніе. “Червие-тъ ти сж сестра и майка.” Слабость-та ти тя пита : *Готовъ ли си ?* Тойзи гласъ става изъ часъ въ часъ по-ясенъ, колкото повече приближавашъ къмъ гробъ-тъ. *Въчностъ-та* пита сжщо-то питаніе. Като съ живѣ гласъ, тя поканва чловѣка да помни тжзи важнж истинж, че слѣдъ смърть-тж състояніе-то му ще е неизмѣняемо, т. е. или постоянна радость, или постоянно наказаніе. Праведни-тъ сж “вече пра-